

საქართველოს მეცნიერებათა ეროვნული აკადემია

ქართული ენციკლოპედიის ი. აბაშიძის სახელობის მთავარი სამეცნიერო რედაქცია

დივნოგორცევა-გრიგოლია ინა დიმიტრის ასული

160px|thumb|ო. დ ი ვ ნ
ო გ ო რ ც ე ვ ა-გ რ ი გ ო
ლ ი ა ნიგნის გარეკანი
1964

დივნოგორცევა-გრიგოლია ინა დიმიტრის ასული (6.XI.1916, ქ. ენოტაევკა, ასტრახანის ოლქი, – 13.X. 2004, თბილისი), მხატვარი, გრაფიკოსი, პოეტი. საქართვე. დამს. მხატვარი (1967). ვ. (ლ.) გრიგოლიას მეუღლე.

დაამთავრა თბილ. სამხატვრო აკადემია (1940). მისი პედაგოგები იყვნენ ი. შარლემანი, ვ. (ლ.) გრიგოლია. სამხატვრო გამოფენებში მონაწილეობდა 1940-იდან. თანამშრომლობდა გამომცემლობებთან, ეწეოდა პედ. მოღვაწეობას.

მხატვარმა თავი მოუყარა მეუღლის, ვ. (ლ.) გრიგოლიას არქივსა და მის შემოქმედებით მემკვიდრეობას, მოამზადა და გამოსცა წიგნები: „ლ. გრიგოლია, დაზგური და წიგნის გრაფიკა“ (ტ.1, 1989), „ლ. გრიგოლია და ქართული

შრიფტის ხელოვნების საფუძვლები“ (2004). ნაყოფიერად მოღვაწეობდა წიგნის გრაფიკის დარგში. გააფორმა შოთა რუსთაველის ვეფხისტყაოსანი (ტრიპტიქი, 1968), რ. როლანის „მიქელანჯელო ბუონაროტის ცხოვრება“ (1940), უ. თეკერის „ამაოების ბაზარი“ (1951), უ. შექსპირის „რომეო და ჯულიეტა“ (1961), მ. სერვანტესის „დონ კიხოტი“ (1950), ბ. პრუსის „ფარაონი“ (1958), ა. ფრანსის „ღმერთებს სწყურიათ“ (1958).

ავტორია სხვადასხვა კომპოზიციებისა („თამარი და შოთა რუსთაველი“, „აკაკი მუღლესთან ერთად“, „ილია და აკაკი გრიბოედოვის საფლავთან“) და პლაკატებისა.

სხვა ნამუშევრებია: „ქართლის პეიზაში“ (1943), „აკაკი წერეთლის სახლი სხვიტორში“ (1953), „გაბაფხულის პორტრეტი“ (1964), „თინა წავკისელი“ (1967), „ვარდები თებერვალში“ (1972) და სხვა. დ.-გ-ს ეკუთვნის ლექსების კრებ. „ფრესკა“ (გაფორმება და ილუსტრაციები ავტორისა, თბ., 1986, რუს. ენაზე).

დაჯილდოებულია ღირსების ორდენით (2000).
